

Am Bahnhof steig ene Fremde us, geiht nohm Bahnhoffsvürplatz. Steiht do ne Kölsche, säht e: "Sie haben doch gesagt, die Kölner hätten so viel Humor."

Säht dä Kölsche: "Natürlich!"

"Künnen Se das unter Beweis stellen?"

Säht e: "Ävver immer!"

Domet kütt ene Puckelige vörbei. Schleiht dä dä m hingen op die Reuz. Dä Puckelige liet eine fahre. Säht dä: "Jung, wat koss dat Klavier?", wie dä dä m hingen op dä Puckel schlog. Säht dä Puckel, wie hä eine fahregelooße hatt: "Wenn der dä Ton gefällt, üvver der Pries künnen mer einig weede." Dat muss mer sich ens vürstelle!

Schäfer, Christine (92): *Wat koss dat Klavier?*

ʔam 'ba:nhɔf ʃte:ʒ_ənə fɛɛmdə ʔus je:t ɳa tə ,ba:nhɔfs'fyɛplɑts ʃte:t:ɔ nə kœlfə zɛ:t_ə zi habm dɔlt jɛzax di kœlnə hɛtɳ zo fi:l hu'mo:ɝ zɛ:t:ɛ kœlfə na'ty:ɝliɳ kœn zə daz_ʊntɛ bœvɛɪs ʃtelən zɛ:t_ə ʔavɛ_əm_ɪmɛ 'dɔmɛt kyd_ənə 'pʊkəlɪjə fə'beɪ ʃlɛɪt:ɛ dɛm hɪŋə ʔop ti bœy:ts dɛ 'pʊkəlɪjə lɪt ʔɛɪnə fa:kə zɛ:t:ɛ jʊŋ vat kɔs dat kla'viɛ vi dɛ dɛm hɪŋən_ɔp dɛ pʊkəl ʃlo:x sɛt:ɛ: pʊkəl vi hɛ ʔɛɪnə fa:kə jelo:sə hat vɛn dɛ dɛ to:n jɛfeld_ɣvɛ dɛ pɛi:s kyne mɛ_e:nɪɳ vɛ:də dat mʊs mɛ zɪɳ_ɛns fyɛɪtɛl